కలియుగ కుబేరుడి కథ

"నేను పూర్వజన్మంలో కుబేరుణ్ణి" అన్నాడు బాబు టీ కాస్త చప్పరించి. ఇంకో క్షణం ఆగి లొట్టవేసి, ఆలోచించి, 'ట' అన్నాడు గ్లాసుని తక్కున బల్లమీద పెట్టి.

"ఓహో!" అన్నాడు రాజు అందులో ఆశ్చర్యం లేదన్న భావాన్ని శాయశక్తులా నటిస్తూ.

"ఎందుకు మీరు ఆశ్చర్యపడలేదు?" అన్నాడు బాబు.

"అంతా చెత్తగా ఉందండి" అన్నాడు రాజు నేల వైపు చూస్తూ.

"అదీ సంగతి. పూర్వం నేను కుబేరుణ్ణిట. దరిమిలా ఇలా పుట్టాను. పూర్వజన్మంలో అలవాటు మూలాని ఈ జన్మంలో కూడా దేశవాళీరకం కుబేరుడిని కావాలని బుద్ధిపుట్టింది. ఒరిజనల్‌గా ఆస్తి కొంత ఉందనుకోండి. బెంగుళూరు రేసుకోర్సులో చాలవరకు ఒలికిపోయింది. సరే సినిమా తీద్దాం అని వచ్చాను.

మా మావయ్యకి ఇది గిట్టలేదు. ఒద్దుసుమీ అన్నాడు.

సినిమాలు తియ్యనులే. ఊరికే పాటలూ అవీ రాస్తానూ, మహా అయితే డైరెక్షను చెయ్యడంలాంటి పనులే చేస్తానూ అని చెప్పి ఈవూరు వచ్చేసి, కంపెనీ పెట్టేశాను. ఇంకా యేమీ మొదలెట్టకుండానే దురదృష్ట దేవత నా కంపెనీలో షేరుకొని తినెయ్యడం మొదలెట్టింది. మా మావయ్య యిలా చెప్పి లాభంలేదని మారువేషం వేసుకుని ఈవూరొచ్చి ఎవరితోనో మాట్లాడాడు నన్ను ఇంటికి మళ్ళించడం ఎలాగా అని.

వాడు వెయ్యినూట పదహార్లు ఫీజు పుచ్చుకుని, "నే చూస్తానుగా సినిమా ఎలా తీస్తాడో" అన్నాడు. ఆనక వాడేం మంత్రం వేశాడో నాకు తెలీదు కాని, నేను ఒరిజనల్‌గా పూర్వం కుబేరుడినని పుకారు పుట్టేసింది. నిజమే కాబోసు మరి. అందరూ నమ్మేస్తున్నారు. పూర్వజన్మంలో బంగారం పట్టి పట్టి బాగా సార్వీసైపోయినందువల్ల ఇపుడు పట్టిందల్లా బంగారం అవుతోందిట. కాని అది నాకోసం అయితే మాత్రం పని చెయ్యదుట. ఇప్పటిగొప్ప ప్రొడ్యూసర్లందరూ నాదగ్గర అప్పులు పుచ్చుకున్నారట పూర్వం. షోరాబుమోడీ, మెహబూబ్, ఏ ఆర్. కర్దార్, నాగిరెడ్డి, లీనా చెట్టియార్, మెయ్యప్పన్, ఇంకా ఇలా ఎందరో కొత్తగా సినిమా తీసినపుడల్లా నాదగ్గిర ఏలాగో అలా లాంఛనానికి ఒక్క కానీయో వంద రూపాయలో పుచ్చుకున్నారట. సిసెల్ డిమిల్ 'శామ్సన్ డిలైలా' తీసినపుడు విమానం మీద మా అంగలకుదురు వచ్చేసి, నా దగ్గిర రూపాయ తీసుకొని దాన్ని డాలరుగా మార్చుకొని మళ్ళీ విమానం మీద వెళ్ళిపోయి, శామ్సను వేషం వేసిన విక్టరుమెచూరుకి ఇచ్చిన ఎడ్వాన్సులో ఈ డాలరు ముక్కని గుట్టుగా కలిపేశాడుట. ఇది పెద్ద సీక్రెటు అనుకో.

ఎవరికీ చెప్పకు సుమీ. ఒట్టేనా? (ఒట్టేను. అని రాజు ఒట్టేసి అరచెయ్యి గిల్లాడు.)

ఏముంది ఎంత రహస్యం అయినా మూడోనాటికల్లా గుప్పుమంది. అందరూ ఇదే గుసగుసలాడడం. ఒకాయన నాతోనే చెప్పేశాడు. నువ్వు పూర్వజన్మంలో కుబేరుడివి తెలుసా? అని.

ఒక సెంటరుందిలే. అక్కడ చెప్తారు మనం పూర్వజన్మంలో ఎవళ్ళెవళ్ళమో.

నాక్కొంచెం గర్వం వచ్చింది. ఇంక ఫరవాలేదూ, రికమెండేషనులు చాలా లేకుండానే హైక్లాసు స్టార్లని బుక్కు చేసెయ్యొచ్చునని. మందగ్గిర డబ్బులేదుగా. వాళ్ల దొరికితే డబ్బు వచ్చేస్తుందిలే డిస్ట్రిబ్యూటర్ల దగ్గిర్నించి.

ఒహో ఎంతవాణ్ణి నేను అని సంతోషపడడం మొదలెట్టాను. ఓ పావుగంటో పది నిముషాలో సంతోషించే సరికి ఏమయిందంటే,—

అంటూ బాబు గబుక్కున బల్లకింద దూరిపోయాడు హఠాత్తుగా —'తరువాతి కథ తరువాత చెబుతా కొంచెం ఆగు' అంటూ —

టీకొట్టుకు ఎదురుగా ఒకపెద్దకారు ఆగింది. అందులో ఆసామి దుకాణంలోకి పరకాయించి చూసి, కారు తోలుకు వెళ్ళిపోయాడు.

బల్లకిందనించి కుబేరావతారం మెల్లిగా ఇవతలికొచ్చి కూర్చుంది.

'భలే డేంజరు తప్పింది. వారు కనక చూస్తే ఈ బటాణీ నాకు దక్కేది కాదు—' అన్నాడు కుబేరుడు ఉరఫ్ బాబు తృప్తిగా నవ్వి.

"సార్! మీ మిష్టరీ రాను రాను మరింత ఘాఢాంధకారంగా ఉంది. చప్పున మీకథ విప్పెయ్యండి."

బాబు ఉలిక్కిపడ్డాడు. 'నా ఏమిటి విప్పేయ్యమన్నారూ' అన్నాడు. 'ఖదండి. కథ'

"ఓ అంతేగదా....చెప్పేస్తాను....సరే అలా పుకారు లేచిందండి. పుకారేమిటి, గుట్టు అనుకోండి. నాజన్మగుట్టు .... కొన్నాళ్ళవరకు నాకే తెలీదు. జనం నాకేసి వింతగా చూసేవారు. ప్రొడ్యూసర్లు అభిమానంతో మాట్లాడేవారు. అతనే అతనే అని నాకేసి చూసి గుసగుసలాడుకునేవారుట.

నాకేం తెలుసు. నేను ఉన్న కొంచెం డబ్బుతో ప్రొడక్షను మొదలెడదామనుకున్నాను.

కొంచెం అంటే ఇంతా అంతా కొంచెం కాదు. దారుణమైన కొంచెం లెండి. చెప్పితే సిగ్గేస్తుంది. కాని చాలామంది అంతేనట. ఎవరన్నా వస్తే కాఫీ ఇవ్వడానికి, ఎక్కడికన్నా వెళ్తే టాక్సీ ఎక్కడానికి అని కొద్దిగా ఉంచుకున్నాను. మరయతే సినిమా ఎలా తీద్దామనుకున్నావు అంటారేమో.

అక్కడే తెలివితేటలు. అదో మేధస్సు, అంతే. ఉత్తిమేధస్సే అనుకోండి.

ముందర గిరాకీలేని ఆర్టుడైరెక్టరు దగ్గిర కెళ్ళాం. నేనూ మా శనిగ్రహమూను. శనిగ్రహం అంటే, చెప్పానుగా మా దాంట్లో షేరు హోల్డరని. షేరంటే షేరుకాదనుకోండి. నేను మైనార్టీవాణ్ణి అయినపుడు నాకు బీడీలు ఇవ్వడం, మానాన్నకి చెప్పకుండా అప్పులివ్వడం అవీ ఉండేది. అవన్నీ పదిలక్షల రూపాయలు అయ్యాయిట. ఇప్పుడిచ్చెయ్యి అన్నాడు వచ్చి. నేను లేదన్నాను. అయితే నీదాంట్లో పార్ట్నరుని అవుతాను అదే పెట్టుబడిమీద అని కాయితంమీద సంతకం పెట్టేశాడు. నేను పెట్టలేదనుకోండి. వెర్రివెధవ.

సరే ఆ ఆర్టువాడి దగ్గిరకెళ్ళి ఇలా ఓ పిక్చరుకేముచ్చుకుంటావయ్యా అన్నాం. చెప్పాడు. ఇదుగో అబ్బాయి, నువ్వు కోసి లాభంలేదు.

పచ్చికొత్తవాడివి. నీకేం గిరాకీ లేదు. మేము కళాభిమానం కొద్దీ నీలాంటి నవయువకులను, యువనవకులను ఫీల్డులోనికి రానిచ్చి పైకి తేవాలనుకున్నాం. అందువల్ల నీరేటు తగ్గించి ఇంతకి ఒప్పుకుంటావా లేదా అన్నాం.

సరే అన్నాడు వాడు. ఇంద ఎడ్వాన్సు అని వాడి గుప్పెట్లో ఓ రూపాయి పెట్టేసి ముందర బోర్డు రాసియ్యి చిన్నది అన్నాం. దానికి రేకూ రంగులూ వాడే చూసుకుని రాసిచ్చాడు. దమ్మిడీ ఖర్చులేదుగదా.

సరే ఇంక కథ. కో అంటే కోటి మంది కథలిస్తారు.

"సార్ నాదగ్గిర మూడు బ్రెలియంట్ స్టోరీసున్నాయండి" అన్నాడు రాజు ఉత్సాహంగా అడ్డు తగిలి.

"నా దగ్గర మూడువందలుండాలి. మొన్ననే వీసెల్లెక్కన అమ్మిపారేశాను. కావలిస్తే గంటకి వంద రాయగలను ఎడంచేత్తో....ఏం?

అపళంగా ఓ రోజున 'క—' అన్నాను. —థలూ, సినేరియాలూ సాంగులూ గట్రా రిక్షాలమీద వచ్చేశాయి. వాటిమీద కూర్చుని ఒకటే డిస్కషన్లు ఒహటే డిస్కషన్లు. కాఫీ ఖర్చులుకూడా ఆటే అయ్యేవి కావనుకో. ఎందుకంటే, మనం తెప్పించకుండా ఊరుకుంటే, ఆ రాసిన వాడున్నాడు చూడు వాడే గాలన్లకొద్దీ తెప్పించేస్తాడు ఆ ఊపులో. అలా ఆశ్చర్యపోతావేం? కూర్చో. అది అంతేలే.

ఇలా డిస్కషన్‌లు ఎంతకీ తెమలకుండా సీరియల్‌గా జరిగిపోతూ ఉంటే, నా రంగా, ఊళ్ళో ఎంత సస్పెన్సో నే చెప్పలేను. మా కసలు పిక్చరు పూర్తి అయేదాకా డిస్ట్రిబ్యూటరే అఖ్కర్లేదని ఓ ఫస్టుక్లాసైన పుకారొకటి పోపులో వేసి పాండీబజారులో పబ్లిక్ టీ పార్టీ ఇచ్చేశాం.

ఈ దెబ్బన పెద్ద స్టార్లు నేనంటే నేనని మా కంపెనీకి వచ్చేస్తారని లెక్కేశాం. వచ్చేవారేగాని కొన్ని చిన్న చిన్న ఫిట్టింగులు అడ్డుపడ్డాయనుకో.

సరే డిస్ట్రిబ్యూటర్లకోసం ప్రయత్నం చెయ్యాలిగా. ఒకటి రెండు పత్రికల్లో న్యూసు వేయించాం, ఇలా ఫలానా వాడు — మాంచి నవనవలాడే నవయువకుడు, ఆదర్శజీవి, కళామూర్తి, స్వార్థజీవి, శాంతిమూర్తి, ఫిలిము తీస్తున్నాడూ, వీరుగొప్ప కళాఖండం ఉత్పత్తిచేయగలరని, ఆశిస్తున్నామూ అలాని రాశారు.

సరే పిక్చరు ఎక్కడో అక్కడ మొదలెట్టాలిగా. బెట్టు తగ్గితే కథ బెడిసి కొడుతుంది కదా.

డబ్బు ఖర్చులేని ఉత్తమ బిగినింగు మ్యూజిక్కు గదా. అది అందరికీ తెలుసులే.

అర్టువాడిలాగే ఆపే గిరాకీలేని ఓ మ్యూజిక్కువాణ్ణి పట్టాం. ఆయనకి డ్రామాసాంగులు ఆర్మోణీమీద కొన్నివచ్చు. పాడతానంటాడుకూడా. ఇంకో అసిస్టెంటున్నాడు. ఈయన నోటితో వరసలు అంటే, ఆయన వాటికి సరిగమలు రాసిస్తాడట. ఈ మనిషి బాగా లావుగాని గొంతుకమటుకు సన్నమే. బంగారంతీగలాగ సాగుతుంది.

సరే ఆయన్ని బుక్కుచేశాం. ఒకటే కండీషను. ఎడ్వాన్సు లేదు.

"అయ్యా ఇది టెక్నిషియనుల పిక్చరు. కళాజీవులందరు పోగై ఈ పనికి ఒడిగట్టారూ. అంజలీ, నాగేశ్వరరావు ఊరికేనే కోపరేషను చేస్తామన్నారు. రంగారావు, రేలంగికూడ ఒప్పేసుకున్నారు. ఎవరికీ (వాళ్ళకీ) చెప్పకండీ వీళ్ళందరికీ ఫీజులూ బోనసులూ ఆఖర్ని ఇస్తాము" మాకూ అంతేను. కావలిస్తే కొంతపని అయ్యాకా మీకోసం ప్రత్యేకం కొంతడబ్బు ఇస్తామూ అని చెప్పాం.

ఇంతకన్నా తక్కువకే — అంటే, డబ్బు ఎదురిచ్చి మ్యూజిక్కు డైరెక్షను చేసేసేవాళ్ళు చాలామంది ఉన్నారని చెప్పడంతో ఆయన తక్కువని ఒప్పుకున్నాడు. తరువాత ఆ మన్నాడు అసలు కండీషను పెట్టాం.

"ఇదిగో బ్రదర్. కంట్రాక్టు కాయితం రెడీగావుంది. నువ్వు ఏంచేస్తావో ఏలాచేస్తావో నీ యిష్టంగాని, మళ్ళీ సోమవారం నాటికి మూడుపాటలు రికార్డింగు చేయించి మాకు ఒప్పచెప్పాలి. ఆర్కెష్ట్రా వాళ్ళని కుదుర్చుకోడం, వాళ్ళచేత రిహార్సల్సు చేయించడం, వాళ్ళకి కాఫీ ఉప్మాల దగ్గర్నించి అడ్వాన్సు లివ్వడంవరకూ అంతా నీదేపూచీ, స్టుడియో గిడియో అన్నీనువ్వే అరువుకి మాట్లాడాలి. పాటలు మటుకు మేం రాసిస్తాం. కావలిస్తే పూజరోజు కొబ్బరికాయలూ అవీ తెస్తాం. చూసుకోఛాన్సు. ఇవికనక చేస్తివా, మా నెక్స్టు పిక్చరుకికూడా నిన్ను ఇపుడే బుక్ చేస్తాం. అది పెద్ద కాష్ట్యూం పిక్చర్ కలర్ బై టెక్నికలర్‌లో తీస్తున్నాం. కొన్ని దృశ్యాలు జీవాకలర్‌లో ఉంటాయి చూస్కో" అన్నాం. ఆ మ్యూజిక్కు డైరెక్టర్లు సోలలైపోయి సరేనన్నారు. కానీ పాడేవాళ్ళు వాళ్ళ అరువు పాడరేమో అన్నాడు మా శనిగ్రహం. నాదగ్గిర మేధస్సు ఉండబట్టి సరిపోయింది. లేపోతే పెద్ద సమస్యే. మూజిక్ డైరెక్టరు హీరోవీ, అసిస్టెంటు హీరోయినువీ పాడెయ్యొచ్చుగదా అన్నాను. భేష్ అన్నారు వాళ్లు.

ఇంకేముంది వాడు ఆ మూడు పాటలూ రికార్డు చేయించి ఇచ్చేస్తే పత్రికల్లో రెండుసార్లు న్యూసు పడిపోతే, అవి డిస్ట్రిబ్యూటర్ వింటే, డుమ్మని డంగైపోయి డబ్బిచ్చేస్తాడంతే.

బ్రదర్ ఇదంతా నా కథలో సగం అన్నమాట. ఊరికినే చెప్పాను. ఇంట్రెస్టుగా ఉందని. ఇది సులభ పద్ధతి అన్నమాట. ప్రతి వాళ్ళనీ అలా అందరూ నమ్మరనుకో. నేను పూర్వజన్మంలో కుబేరుణ్ణి గదా మరి అందుకని మన మాటకి విలువ.

కానీ అదే కొంప ముంచింది చివరికి.

చెప్పానుగా నాదగ్గిర చాలా కొంచెం, దారుణంగా కొంచెం డబ్బుందని? ఆ మ్యూజిక్కువాడు వారం అల్లా నాలుగు వారాలు సాగదీశాడు, డబ్బు కొంత లేకపోతే లాభం లేదని కాళ్ళు తేలేశాడు.

కొంత బెట్టుచేసి, ఇంక ఇద్దామా అని అనుకుంటూ ఉండగా ఓ పెద్ద ప్రొడ్యూసరు ఓ రోజు ప్రొద్దున్నే వచ్చాడు. 'నమస్కారం సార్' అన్నాడు.

హడిలి పోయాను వాటీజ్ దిస్ ఈనతో మాట్లాడ్డానికే అవకాశం దొరకదనుకుంటే, యీయనే మనింటి కొచ్చాడే అని ఆశ్చర్యపడి లేచాను.

సార్ నాకు హైమైంది కాని, ఒక చిన్న ఉపకారం చెయ్యాలి. ఒకహండ్రెడ్ రూపీస్ ఇవ్వండి. ఇబ్బంది ఉంది. ఆనక సర్దుకుందాం అన్నాడు.

నేను షాకు తినేశానులే. ఏమిటిది. ఇంత పెద్దవాడు ఇంత పొద్దున్నే వచ్చి మన్ని పందరూపాయలు అప్పడగడం ఏమిటి అని. నేను అపుడే హైక్లాసు ప్రొడ్యూసర్లలో కలిసి పోయానన్నమాట ఓరి బాబో అనుకున్నాను.

అనుకుని వెంటనే చెక్కురాసేసి, రైటో బ్రెదరూ విష్‌యూ గుడ్ లక్ అన్నాను.

ఆయన ఆనందానికి పట్టపగ్గాలు లేవు. ఉన్నా పట్టడం కష్టం అనుకో. ఆనందం గుర్రమా దున్నపోతా.

ఆయన ఆనందంగా నన్ను కాగలించేసుకుని ఏడిచేసి కారెక్కి వెళ్ళిపోయాడు.

ఇంకో గంటకి ఇంకో ఆయన వచ్చాడు. ఆయనా ఇలాగే అర్జెంటుగా హండ్రెడు కావాలన్నాడు. వాతీజ్‌దిస్, అనుకుని ఇచ్చేశాను. సాటి ప్రొడ్యూసరికి సర్దని బ్రతుకెందుకు అన్నాను. ఆయనా ఆనందంతో నన్ను కౌగలించుకుని గదినిండా వాల్ట్జ్ అనే డాన్సుచేసేసి వెళ్ళిపోయాడు. మధ్యాహ్నం మూడింటికి ఓ డిస్ట్రిబ్యూటరు వచ్చి వెయ్యి రూపాయిలియ్యి అన్నాడు. అదివరలో మాకు పరిచయం ఉంది. నేనే ఈనదగ్గర మాట్లాడి

డిస్ట్రిబ్యూషను కాంట్రాక్టు రాయాలనుకుంటున్నాను. వెదకబోయే డిస్ట్రిబ్యూటరే వేడుకుంటున్నాడే అనుకుని చెక్కురాసేశాను. డబ్బెక్కడికి పోయేనులే అని.

మర్నాడు ఒక యాక్టరు సెకట్రీ వచ్చేసి, ఒక ఫిఫ్టీ రుపీస్ తీసుకెళ్ళాడు. ఇంకోగంటకి ఇంకో కొత్తాయన వచ్చి కొత్తగా కంపెనీ పెడుతున్నాను. పూజకి రావాలి అని పిలిచి పదిరూపాయలు అడిగి పట్టుకెళ్ళాడు.

ఏమిట్రా ఇది అనుకుంటూ ఉంటే, శనిగ్రహం వచ్చి మిష్టరీ విచ్చగొట్టాడు. మనం పూర్వజన్మలో కుబేరుడిమి అని అందరికీ తెలిసిపోయిందట. మనచేత్తో ఒకకానీ పెడితేచాలు అది కోటిరెట్లు పెరిగి కోట్లకొద్దీ లాభాలు తెస్తోందట. అంతెందుకూ క్రితం రోజు పొద్దున్న వంద పట్టుకెళ్ళి నాయన దగ్గిర డబ్బులేదనా? బోల్డుంది. అయితేనేం నాదగ్గిర డబ్బు తనదాంట్లో కలిపేసి పని మొదలెట్టాడో లేదో టామిల్ నాడ్, సిలన్, సర్కార్స్, నైజాంలకి డిస్ట్రిబ్యూషన్ బేరాలు కాళ్ళదగ్గిర కొచ్చాయట సాయంత్రానికల్లా. మళ్ళీ మెడ్రాస్‌సిటీ, కోయంబటూర్ స్పెషల్ అన్నమాట. మరి చూస్కో తడాఖా. అలాగే రెండో ఆయన్ని మూణ్ణెల్లనించి తిప్పుతున్న బాక్సాఫీస్ స్టార్ ఠక్కున సంతకం పెట్టేశాడు కాంట్రాక్టుమీద. ఇంకో ఆయన డబుల్‌వర్షన్ పిక్చరు తీస్తున్నాడు. ఏక్ దమ్మున మూడురోజులు ఇద్దరు హీరోలు, హీరోయినులు, కమీడియన్‌లూ, ఒక్క సెట్‌మీద కలసి పనిచేశారు.

సరే ఇలా నాకీర్తి దారుణంగా కాఫీహోటలుకాతాలా పెద్దసైజుకి పెరిగిపోతోంది. రానురాను ఈకీర్తివల్ల చాలా బాధ అయిపోయింది. నాకు కాతాదార్లు పెరిగిపోయారు. ఇటు నామహిమలూ, వాటి గురించి కథలూ పెరిగిపోతున్నాయి.

బ్రదర్ ఏం చెప్పమన్నావు నా అవస్థ! చూస్తూ ఉండగా నెల రోజుల్లో నాడబ్బంతా హారతి కర్పూరంలా హరించిపోయింది. ఇంక

సినిమా ఏం తీస్తాను చెప్పు. అంతా కుట్రలా జరిగిపోయింది. ఉన్న సామానులు అన్నీ అమ్మేశాను. ఏంచెయ్యను. పెద్ద పెద్ద వాళ్ళు వచ్చి ఐదూ పదీ అణా బేడా అప్పడుగుతే? వాళ్ళకి లేక కాదు గదా. లేని వాళ్ళడిగితే గట్టిగా గసిరి కొట్టొచ్చు.

నా దగ్గర నిజంగా డబ్బయిపోయాక కూడా కొందరు నన్ను వదల్లేదంటే నమ్ము. నాకు లేదు మొర్రో అని మొత్తుకున్నా దమ్మిడీ అప్పు దొరికేది కాదు. నాకు అప్పిస్తే మళ్ళీ నా మహిమ పనిచెయ్యదట. అదీ మా మావయ్యగాడే ప్రచారంచేసి ఉండాలి. మరి నా దగ్గిర డబ్బయి పోయాక ఏం చెయ్యాలి? ఏ పని తలపెట్టినా నన్ను తలచుకుని నాచెయ్యి వేయించకుండా ముందడుగు వెయ్యరు కొందరు. అందుకని వాళ్ళే శక్తికొద్దీ భక్తి అన్నట్టుగా ఓ ట్రిక్కు చేశారు.

ముందస్తుగా ఒకాయనొచ్చి అయ్యో ఇబ్బందిగా ఉందా అని ఓ పది చేతుల్లోపెట్టి అలా చాటుకెళ్ళి ఈలేసేవాడు. ఇంకో ఆయన గబుక్కున వచ్చి సార్ మీ చల్లనిచేత్తో ఆ పదీ ఇటు పారెయ్యండి. అని పది పుచ్చుకు చక్కా పోయేవాడు. నేను కొయ్యబారిపోయేవాణ్ణి. ఈ డ్రామాచూసి. ఉండుండి, ఓనాడు బొంబాయి లేచి పోయాను. అక్కడకన్న ఇక్కడే నయం అని తోచి మళ్ళీ తిరుగుటపాలో వచ్చేశానులే. ఏం. కొందరు డబ్బుదాకా ఎందుకని ఓ సిగరెట్టో, ఓ బీడీయో పుచ్చుకుని అదే పది వేలని కళ్ళకద్దుకు పోయేవారు, ఖచ్చితంగా వాళ్ళనుకున్న పని జయం అయేదనుకో.

అయితే నాకేంలాభం. ఆఖరికి నాగురించి అల్లిన కథల పుస్తకాల డబ్బులో రాయల్టీ కూడా రాలేదు. ఒకాయన నా కథ సినిమా తీస్తానని డిస్ట్రిబ్యూటర్ల దగ్గర డబ్బుకి పైరిచేశాడు. ఎవడేం చేసినా నా పరిస్థితి నానా అధ్వాన్నంగానూ తయారై పోయింది. ఇలా తిరుగుతున్నాను.

ఇపుడు నాపెట్టుబడితో సినిమా తీస్తున్నవాళ్ళు చాలామంది ఆ పిక్చర్లు రిలీజయ్యాక, నేను సినిమా తియ్యడానికి కావలసినంత పెట్టుబడి

అదీ ఇచ్చి సాయం చేస్తామని చెప్పారనుకో. అందాక నాకు లాట్రీ తప్పదు. మా మావయ్య విలన్‌లా నవ్వి కసితీర్చుకుని ఊరెళ్ళి పోయాడు. అదీ నా కథ అన్నాడు బాబు.

*   *   *   *

"బాగానే ఉంది. ఇందాక డాన్సు చేసినాయన ఎందుకు డాన్సు చేశాడు" అన్నాడు రాజు సిగరెట్టు ముట్టించి బాబు కొకటి ఇస్తూ.

బాబు నవ్వాడు. ఆయన ఒకడు కాడు. ఒరిజినలుగా పూర్వం ఇద్దరు ప్రొడ్యూసర్లు. తరువాత ఒకడై పోయి డబుల్ పర్షన్ సినిమాలు తీస్తున్నాడు.

ఆయన ప్రొద్దున్నే వెళ్తూవెళ్తూ నా దగ్గర బీడీ తీసుకుని అది కాల్చి వెళ్ళాడు. అంతే వెళ్ళిన పని జయం అయిపోయింది. ఇందాక చెప్పాడు వినలే?

'రెండు పేరుకుడుతుటాంగ' అని? అంటే ఇద్దరు హీరోలూ— తెలుగాయన అరవాయన కూడా ఒక్కసారే కాల్‌షీట్ ఇచ్చారట. ఆశ్చర్య పడడం లేదేం? హుఁ నీకేం తెలుస్తుంది కాల్‌షీట్ దెబ్బ.

బ్రదర్ ఒకటి చెబుతా గుర్తుంచుకో. నువ్వు ఈ సినిమా ఫీల్డులో ఎన్ని కష్టమైన పనులైనా సాధించవచ్చు. వెయ్యిమందిచేత ఒక్కటే రిహార్సలు, ఒక్క టేకుకూడా వేస్టు కాకుండా పెద్ద డాన్సు తియ్యోచ్చు. బాక్సాఫీసు రైటరుచేత కావలసిన వేళకి డైలాగులు రాయించేసుకో వచ్చు. పాటలు రాసేవాడికి, మ్యూజిక్ డైరక్టరుకీ పోట్లాట రాకుండా ఒక పూర్తి పాట తయారు చేయించవచ్చు. కొత్తనటులచేత ఓవరాక్షన్ మానిపించవచ్చు. శివాజీ గణేశన్‌చేత చిన్న చిన్న డైలాగులే అనిపించవచ్చు. ఇంకా ఎన్నైనా సాధించవచ్చు. వాడెవడో చెప్పినట్టు 'తివిరి కుండేటి

కొమ్మున తైలంబు తీయవచ్చు'. వాడిదుంపతెగ! చిన్న డైలాగులో మూడుసార్లు 'త' పెట్టి రాశాడు. ఎడ్రసు తెలిస్తే నా పిక్చరుకి బుక్ చేస్తాను—ఏం? ఎన్నైనా చెయ్యొచ్చుకాని ఇద్దరు బాక్సాఫీసు స్టార్లని ఒక్క—సారిగా ఒక సెట్‌మీదకు తీసుకురావడం మాత్రం ఆపాటి ఈపాటి వాళ్ళు ఓ పట్టాన సాధించలేరు. సాధించినవాళ్ళు ఆనందం పట్టలేరు. అందుకే ఆయన అలా డాన్సు చేశాడు. విచ్చిందిగా నీ మిష్టరీ? అన్నాడు బాబు.

ఆహా జ్ఞాననేత్రం ఒకటి ఓపెన్ అయింది సార్. ఇంకో ఆయన —మీ దగ్గిర ఆఖరి బీడీ లాక్కున్నాయన ఎవరోకూడా తెలిపి, రెండో జ్ఞానకన్నుని కూడా తెరువరా అన్నాడు రాజు.